

zadene nobena krivda, ker je pri vaganju opravilo imel. Iz prometnih vzrokov bi pač mogla južna železnica pri tako velikem prometu skrbeti za povečanje dovožnega in odvožnega prostora, ker se je tam letos od 1. avgusta razen družega blaga okoli 500 vagonov samega sadja naložilo.

Sv. Andrej v Slov. goricah. (Pri prešanju sadja) je Marija Vindiš iz Slačine tamkajšnega kočarja Martina Frasa, ki je na robu preše stal, v šali sunila. Fras je pri tem zdrsnil in pal tako nesrečno na trebuh, da se je notranje poškodoval tako, da je v dveh dneh potem umrl.

Sv. Barbara v Halozah, 24. oktobra. (Vnovčevalec sodov.) Hlapca Ferdinanda Kosiča od Sv. Barbare je pred par dnevom prišla žandarmerija in ga gnala v Ptuj v zapor, ker je baje več sodov polovnjakov ukradl in prodal. No letos kupčija s sodi ni bila slaba.

Majšperg, 24. oktobra (Tatvina.) V nedeljo po noči je gostaški sin Franc Krivec iz Majšperga v hišo Matevža Gasperja pri slamnati strehi vdrl in iz spalnice 30 kron v gotovini ter nekaj obleke pokradel. Krivec-a so žandarmi aretirali. On se zagovarja s tem, da je ž njim v kompaniji kralj tudi Štefan Cimer, ki je pred vrati stražil. Ta zagovor pa je bajé lažnjiv. Oba so zaprli.

Premenjava v kaplaniji v Teharjih je mariborskega dopisnika „Slov. Naroda“ še ob zadnjo trohico prave pameti spravila. On piše: „Veliko razburjenje povzročilo je v vseh slovenskih krogih prestavljenje kaplana Bratkoviča iz Slov. Bistrice v Teharje. V Teharjih bil je dosedajšnji kaplan Volčič, velik prijatelj Nemcev in ljubljene razvpite celjske „Wachte“, katera ga s pravico svojim prišteva. Komaj je „Wahta“ zvedela, da mora Volčič iz Teharjev, začela je psovati in vpiti in škofa rotiti, da bi on ja vzornega in nepristranskega duhovnika ne prestavil. In naš vrli škof se je „celski žabi“ vdal ter imenoval na mesto nemčurskega kaplana Volčič-a, nemčurja Bratkoviča iz Slovenske Bistrice.“ — To je laž. Častita gospoda Bratkovič in kaplan Volčič sta vrla duhovnika, katera v svoji občini ljubezen in slovo gojita. Bog dal, da bi vsi duhovni tako ravnali kot ta dva.

Poročilo ptujskega sejma. V petek dne 24. oktobra prignalo se je na sejem 544 svinj. Sejem bil je po zunanjih kupcih dobro obiskan in se je blago, ker je bilo izvrstne kakovosti in po nizkih cenah, hitro prodalo. Od časa, ko postajajo dnevi vedno hladnejši, prihajajo vsaki petek takoimenovani špeharji, kateri svinjsko meso in špeh že v razdeljenem stanju na sejem postavijo. V petek dne 24. se je prodajalo: mast od 56 do 58 kr. kilo, špeh od 50 do 54 kr. kilo, krače (šunke) od 42 do 45 kr. kilo, hrbitiščno meso (riba) od 68 do 70 kr. kilo, pleča od 40 do 42 kr. kilo, meso za klobase od 48 do 50 kr. kilo. Vse v svežem (frišnem) stanju. Perutninski sejem vsako sredo in petek posebno na petek. Cena perutnini je zeló nizka, tako na primer se je v petek prodajalo par lepih piščancev za peči po 75 kr. Svinj odpeljalo se je po železnici po en vagon: v Svitavo (Zwittau)

na Moravskem Gradec, Deutsch-Landsberg, Le Lambach (Gornje Avstrijsko) in v Polo. Prihodnji svinjski sejem bo dne 31. oktobra. Prihodnji živalski in svinjski sejem pa 7. novembra t. l. X. sejme pričakuje se veliko zunanjih kupcev.

Iz Radinc prejeli smo od nekega kmeta sledeč dopis: „Dragi mi „Štajerc“! Jaz sem bral v eni številki „Slov. gospodarja“ smrtno naznanilo „Štajerca“ ali jaz pa komaj čakam vsako drugo soboto, da „Štajerca“ v roke dobim in preberem. Na to smrtno naznanilo v „Slov. gospodarju“ bil sem torej po močno užaljen. Prosim Vas gospod urednik, nezamisljivo mi, da sem jaz na to „Slovenskemu gospodarju“ tako-le: V zadnji številki „Slov. gospodarja“ se naša ena žalostna novica „Smrtno naznanilo „Štajerca“ ker bode „Štajerc“ umrl. Oh kaka nesreča in žalost bi bila za nas kmete, ako bi se to zgodilo. Ker smo ga dočakali, ker nas je zdramil iz spanja. Kmetje, če nas tudi tisoč na noge stopi, gremo k zdravniku (dohtarja) in če makari celó do Dunaja ga ne pustimo umreti. Jaz sem bil v ormožem, ljubomerškem, ptujskem, mariborskem, gornje radlškem in drugih okrajih, in povsod videl, kako kmetje „Štajerca“ prebirajo. Berejo ga tudi povsod gospodi duhovniki, če tudi niso naravnost na njega naročeni, pač pa skrivoma dobijo in berejo. Toraj če žiher gospodi več časnikov berejo, tak smemo tudi mi kmetje „Štajerca“, ker on je naš prijatelj, on nas leduči in za nas govori. In ker je „Štajerc“ življenjsko vreden, gremo mi kmetje in prosimo Boga, naj naš ljubelega „Štajerca“ ohrani pri življenju in zdravju mnogo mnogo let. Živijo! Dragi pa moji gospodi pri „Slovenskem gospodarju“, ako bode „Štajerc“ umrl, bode se tisoč ovčic pri „Slov. gospodarju“ izgubilo. Konečno Vas povabim na slavni pogreb „Štajerca.“ A . . . . D . . . .

Konzumno društvo v Laškem trgu se je začelo počasi majati. Zaslepljeni kmetje se odtegnili, ker bodejo k pokritju deficita (primankljaju) dospeli, če tudi se jim je nekaj dobiček obetaval. Stara igra je: Ubogi kmet, enkrat v mreže zapleten, bojuje se tako dolgo, da se zmučen zgrudiš v jačo.

Pozor kmetje in trgovci! Gospod Janez Škrlec, trgovec, poštar in purgermajster pri svetem Tomazu pri Veliki nedelji in ud okrajnega zastopa ormožan je svojega tovariša trgovca Škvorc-a v Veliki nedelji pri sodišču ovadil, ker gospod Škvorc „Štajerca“ razdeljuje. In ta Škrlec se predrzne kot kandidata predsednika kramarske zadrage ormoške nastopiti. Pozor toraj kmetje! Janez Škrlec, trgovec i. t. d. Sv. Tomažu je toraj Škvorc-a ovadil, ker on „Štajerca“ kmetom zastonj razdeljuje. Gospod Škrlec ne priča kmetom niti časnika; on je toraj kmečkega stanja sovražnik.

Gospodarske stvari.

Kolikokrat se sme bik na dan spuščati in naj se biku poklada kadar ima veliko krav? Odgovor: Bik se naj pripušča le enkrat na dan. Toda enkrat

nevno plemenje — in sem ter tja tudi kak prost
lan — je le tedaj dopustno, kedar je veliko pojavih
krav, kedar se samice v obče gonijo. Kadar so po-
patve redkejšje, takrat se nudi biku odpočiti, da si
nabere novih močij. Le tako je umeti enkratno dnevno
pripuščanje, ne pa da bi smel bik skoz vse leto dan
za dnevom plemeniti. Dvakrat na dan sme plemeniti
le popolnoma dorastli in ne prestar bik in to le s
pogojem, da prejšni dan ni plemenil. Med obema sko-
toma naj bo vsaj 4 ure počitka. Na enega bika naj
pride na leto k večjem 100 krav. Biku je dajati
nečne a ne težko prebavljive krme, dovolj pregiba na
planem, da se ne odebeli in ob času močnega plemenja
tudi nekaj ovsa.

Pri nas trdijo, da je škodljivo, konjem dajati sol,
češ da potem dobe krhka kopita, katerih se podkve
slabo drže. Ali je to res? Odgovor: Sol ni nobeni ži-
vali škodljiva, temveč celo potrebna, a v veliki meri
povžita je pa škodljiva in deluje kakor strup. Konj
je izmed naših domačih živalij najmanj potreben soli,
vendar mu prav dobro dé, na dan 40—50 gramov,
in to tembolj, čim več rezanice se mu poklada. Sol,
povžita v primerni meri, oživi celo prebavljanje in
pretvarjanje v životi, naredi ga zdravejšega in tudi
kopita mu hitrejšje rastejo. Hitro rastoča kopita pa
postanejo prav lahko krhka, če se ne da konjem
pravih staj v hlevu in če se kopita pravilno ne
skrbujejo. Sol torej konjem ni škodljiva, ona mora
pospešiti rast kopit, krhka kopita pa naredi le slabo
skrbovanje, nikdar pa ne sol.

**Ali imajo naši ljudje prav, ki trdijo, da je žaganje za
steljo slabo** in da po takem gnoju ne raste drugega
kakor plevel. Prosim pojasnila o tem, ker mislim
letos nastiljati večinoma z žaganjem. Odgovor: Žaganje
gotovo ni najboljša stelja, zlasti če je zelo sveže in
močno smolnato, pa le zato, ker primeroma malo
gnojnice popije in se na gnojšču, oziroma na njivi,
počasi razkraja. Na vsak način je pa žaganje boljša
stelja kakor veje iglastega drevja. Da bi zaradi žaganja
plevel raste, je bajka; pač pa tak gnoj težki zemlji ni
prikladen, ker jo premalo rahlja; zato kmetijske rastline
slabše uspevajo, dočim se plevelne rastline, ktere
ljubijo težko zemljo, bolj širijo. Ne bojite se torej, žaganja
saj je rabijo za steljo cele pokrajine in so vesele, da
je imajo.

Kako mi je ravnati z izpraznjenimi vinskimi sodi,
da ostanejo zdravi in neusmrajeni? Odgovor: Vinski
sode naj se po porabi toliko časa pere z vodo, da
gre iz njega čista voda. Potem naj se v senci posuši,
zažvepla in dobro zabije ter shrani v klet. Pred po-
rabo se mora zopet dobro izprati, da gre iz njega vsa
žveplena sokislina.

**Imam krompir izkopan meseca julija, ki je spravljen
v zaprtem hramu, ki pa neprenehoma poganja kali.**
Kaj naj storim? Odgovor: Proti tej nepriliki ni nobe-
nega sredstva, dokler je vreme toplo; šele mraz ustavi
krompirjevo kaljenje. Opozarjamo, da nektere vrste
krompirja, hranjene v kleti močnejše kale, druge zopet
manj. Slednjič pristavimo, da imamo sredstvo, kaljenje
ustaviti, a s tem sredstvom zamorimo kaljenje sploh,

in krompir ni več za seme. To sredstvo je voda, kateri
se primeša 1% žveplene kisline in v kateri se krompir
namaka.

**Od kod pride, da naša goved tako počasi raste
in se počasi razvija?** Naša poldrugo leto do dve leti
stara goved je komaj taka kakor enoletna na Pincgavskem
in je vrhutega veliko šibkejših kosti. Bil sem pred krat-
kim na Solnograškem, kjer sem videl, koliko je tamošnja
živina naprej pred našo. Jaz pripuščam svoje krave
k pincgavskim bikom, ktere je kmetijska družba v
deželo privedla, ter ne krmim slabo, a vzlic temu ne
zredim nič posebnega. Odgovor: Da se pri nas goved
počasi in slabo razvija, sta vzrok reja in krma. Naši
gospodarji največ greše pri reji telet prve tedne, oziroma
mesece, ker že takrat živinče zamore. Tele mora dosti
časa sesati, se mora polagoma odstavljati in dobro
krmiti, potem bo pa hitro rastlo in se razvijalo. Prvo
leto mora goved dobiti dovolj močnih krmil, na
pr. oljnih tropin, strtega ali kuhanega žita i. t. d.
Vse to se pri nas ne godi. Pri nas teleta prezgodaj
odstavljajo, in sicer največkrat kar hitro in potem
jim polagajo preslabo in prazno krmo in so zado-
voljni, da je govedo zdravo in da živi. Pri takem rav-
nanju ni čuda, če so leto stara živinčeta pri nas ko-
maj taka kakor pol leta stara na Solnograškem ali v
Švici. Pa še nekaj. Da je naša goved tako šibkih ko-
stij, je vzrok naša krma. Naša tla imajo že od nara-
ve malo fosforove kisline v sebi, katero smo vrhu te-
ga v teku stoletij izsesali, zato tudi naša krma nima
zadosti te važne redilne snovi v sebi. Brez fosforove
kisline v krmi pa živina ne bi nikoli dobila močnih
kostij in se v mladosti tudi ne bo hitro razvijala. Iz
tega sledi, da je naši zemlji dajati fosforovih umetnih
gnojil, ako naj pridelujemo dobro krmo, pri kateri bo
živina dobro uspevala. Gnojite torej svoje travnike,
košenice, rovte i. t. d. s Tomasovo žlindro ne samo
zato, da boste več pridelali, temveč tudi zato, da
boste dobili boljšo krmo, s katero boste vzrejali boljšo
živino. Pustite teleta, da bodo sesala dosti časa, ter
jih potem polagoma odstavljate, odstavljenim pa po-
kladajte seno s travnikov, ktere ste gnojili s Toma-
sovo žlindro, in pokladajte jim močna krmila, pred
vsem oljne tropine, in vzredili boste s časom ravno
tako goved, kakor jo imajo Pincgavci.

**Kako bi se najbolje porabile sadne in grozdne
tropine,** katerih imamo letos jako mnogo? Ali bi ka-
zalo te tropine porabiti za mešanec? Odgovor: Tro-
pine se dado porabiti za gnoj in za krmo. Za gnoj
so tropine prav izvrstne, in sicer jih je najbolje po-
delati v mešanec. Tudi za krmo so tropine porabne,
a so težko prebavne, zato jih je kuhati na vodi in
potem vodo odliti, ker je v njej veliko grampe, kte-
ra je škodljiva, zlasti kravam. Z večjim pridom se
pa za krmo dado porabiti tropine, iz katerih se je
kuhalo žganje. Take prežgane tropine se dado tudi
laže hraniti; one se namreč kar v kako kad dobro
stlačijo in tako z vodo polijejo, da jih voda vedno
pokriva. Tako hranjene tropine se morejo več tednov
dobre ohraniti. Pa tudi prežgane tropine priporočamo
pokladati le delavni ali pitalni govedi v zmerni mno-

žini: za plemeno živino tropine niso, ker slabo vplivajo na spolovila.

Napenjanje govedi. Vsled napenjanja govedi trpijo gospodarji vsako leto mnogo škode. To prihaja od tod, ker ne vedo, kakšna je ta bolezen in seveda še manj, ker ne vedo, kako jo je zdraviti. S pričujočim člankom hočemo podati našim gospodarjem korenit pouk, kako se jim je ravnati ob tej goveji bolezni, ker ravno v jeseni se ta bolezen največkrat dogaja. Največkrat govedo napenja vsled povžitja spridene zelene klaje, sparjene detelje ali vsled paše po mokrih in od slane napadenih pašnikih, ali deteljščih. Ker je važnejše govedo obvarovati pred napenjanjem nego jo zdraviti, zato nujno priporočamo pokladati le nepokvarjeno krmo ter žival nikdar ne gnati v jeseni prezgodaj zjutraj na pašo, dokler se rastline ne osuše ali dokler slana ne izgine. Vsekakor pa naj živina na pašo ne pride s praznim želodcem, koder potem hlastno vse vprek žre, ker je to zelo slabo temuč naj dobi poprej nekaj suhe klaje. Bolezen je ob kratkem taka, da se nabere v vampu vetrovi (plini), kateri se raztezajo in pritiskajo ob vamp. Od pritiska se vamp napne, a vetrovi ne morejo odhajati, in če ni kmalu pomoči ter si ob enem narava sama ne pomaga, mora govedi vamp počiti ali pa žival pogine. Vzrok tej bolezni je krma. Ako žival povžije krmo, kakeršna v želodcu hitro skipi (zavre), potem se naredi v vampu premnogo vetrov, kateri baš napenjajo. Napenja pa sveža rdeča detelja, zelje, repna cima (perje) itd., zlasti ako je frišna, zelena krma mokra, oparjena od slane ali mraza, ali se zgrela na kupu. Tudi napne goved, ako pride gladna na pašo, posebno na mokro ali rosno, ter tam žre prav hlastno. Na vsak način je treba govedi hitro pomagati, če jo hočemo rešiti in oteči. Pri nas običajno zdravljenje te bolezni je popolnoma napačno, da bolezen še pospešuje. Na nekaterih krajih puščajo govedi na ušesu, a na drugih jo po vasi gori in doli podijo, tako da še hitreje pogine. Da je tako zdravljenje napačno, je lahko dokazati. Deni navaden suh živalski mehur, ki si ga skupaj zmečkal in dobro zavezal, na gorko peč. Na gorki peči se prične mehur napenjati in slednjič je tako napet, da tudi počí. Zrak se je namreč od gorkote raztegnil v mehuru in ga napel. Ravno tako je tudi napeti govedi. Napeta goved je že tako vsled bolezni vroča, ako jo pa še po vasi podiš, ali ji celo puščaš, potem se še bolj razgreje, a vamp se ji širi in veča od raztezajočih se vetrov in naposled počí. Puščati pa govedi na ušesu je že samo na sebi preneumno, bodisi pri tej ali drugi bolezni. Zdravi toraj tako le goved, kedar jo napenja: Naredi nemudoma povez od slame, kakeršna rabi snopom v povresla. S to povezjo obrzdaj govedo ter napravi za rogovoma voz. Dobro je, na mestu, kjer je povez v gobcu, namazati jo s katranom ali s kolomazjo (šmirom). Goveda žveči to povez ter izpušča vetvove skozi požiralnik. Potem polij govedo po vsem životu s prav mrzlo vodo, obdrgni jo z vseh strani s slamo, vodi počasi sem ter tja, ali pa, če si na polju, pelji jo počasi domov. Če napejanje ne odjenja, vzemi 30 do 40 gramov neugašenega apna, nekaj

žlic moke in zmešaj z enim litrom vode. Vse to d govedu na enkrat. Še boljše zdravilo je to le: Jaj predri na obeh koncih ter izpihaj iz njega beljak rumenjaka. Zamaši potem eno luknjo z voskom ali čim drugim, skozi drugo pa vlij trepentinovega olja in jo potem tudi zamaši. Dve taki jajci rini živino tako daleč v grlo ter ji v njem stri, da ji mora počí žreti. Ta lek je brez slabih nasledkov in izvrstno pomaga. Napravljenje teh zdravil je pa navadno vse zamudno, mnogokrat, kadar živinče trdovratno napenja tudi brezuspešno. Vsled tega so izumili naprave (instrumente), s katerimi se da napenjanje precej ozdraviti. Najboljša taka naprava je požiralnikova cev, ki se tako le rabi. Govedi se vtakne v gobec preko luknjan les. Skozi luknjo tega lesa in skozi požiralnik se vtakne požiralnikova cev, kolikor je dolga, doli v vamp. Cev je dolga do poldruega metra. Predno cevi rabiš, namaži jo z oljem z maslom li pa s kako drugo mastjo. Da pa cev, kadar je v vampu, ne zaide v krmo ampak da sega do vetrov, postavi govedo, kadar mu vtikaš cev, s prednjima nogama nekoliko više. Vsled vetrovnega pritiska pride včasih nekaj krme v cev. Da se ta krma potrebi iz cevi, pridejana je cevi posebna paličica, s katero se lahko skozi cev podreza. Če pravilno ravnaš s požiralnikovo cevjo, najbolje in najhitreje opraviš živinčetu napenjanje. Požiralnikova cev bi si vsaka vas morala napraviti ob svojih stroških, sicer je pa taka cena, da si jo lahko omisli vsak količkaj premožen gospodar. Cev se dobi pri Hauptnerju v Berlinu, a stane primerno mnogo, če se naroči le samo ena. Ako se jih več skupaj naroči, pride ena cev na okoli 4 goldinarje. Toplo priporočamo, da si vsaka občina, vsaka vas, tako omisli eno požiralnikovo cev. Večkrat se pa pripetijo, da tudi požiralnikova cev ne pomaga več ali pa žival ne more več sopsti, in tedaj ni več časa cev vtikati. Če je govedo izredno močno napeto, ne more se cev zato vanjo vtakniti, ker govedo pade na tla. V takem slučaju je opustiti vse nepotrebne poskuse in je vbosti govedo hitro s trokarjem. Trokar je bodalo, ki tiči v nožnici, ktera je spodaj odprta. Trokar se porine v nožnico vred skozi kožo v vamp in sicer na levi strani, nekoliko zadej za zadnjim rebrom. Ko smo trokar tako zabodli, potegne se bodalo iz nožnice, ktera potem sama tiči v vampu. Vetrovi potem siloma odhajajo skozi nožnico. Nožnica se pusti v vampu, dokler odhajajo vetrovi, kar traja včasih po več ur. Včasih pa plini ne izpuhtevajo zadostno skozi nožnico ali sploh ni trokarja ali požiralnikove cevi pri roki, takrat se vbode v vamp s kakim rtastim kuhinjskim nožem. Vbosti je na tistem mestu kakor s trokarjem. Nikoli pa ni vbadati na desni strani, ker tam leže čreva, in če te ranimo, je smrt neizogibna. Male rane od trokarja ni treba posebej celiti, zadostuje jih izzmiti s kreolinovo vodo. Vbodene živali je naslednje dni po malem in previdno krmiti. Navadno govedo tako hitro napne, da ni časa klicati živinozdravnika. Če je pa kak živinozdravnik v bližini, se je pa vendar naglo obrniti do njega, ker umna in hitra pomoč je tu odločilna. Če se je vbodel vamp z nožem, je vse-

kako dobro, da živnozdravnik rano zašije in vse drugo potrebno ukrene. Kadar napeta žival kakor mrtva pade na tla in če nobena reč več ne pomaga, jo je hitro zaklati, vendar je priporočati poprej, predno se žival zakolje, na popisanem mestu na levi strani narediti vsekako močan vbodljaj z nožem, kajti če to ne pomaga, je še vedno čas goved zaklati. Meso od tako bolne živine je navadno slabo in se ne drži dolgo.

Štajerska
ROGAČKA
KISELA VODA *Gempel-in Styria-vrelec* SVETOVNOZNANA
OSVEŽUJOČA PIJAČA. Nepresegljiva zdravilna voda.

Šafer,
kateri se pri vinorejstvu, poljedelstvu in živinoreji razume in je oženjen, se sprejme. Pri dobri sposobnosti, dobri pogoji. Več pove
Raimund Sadnik v Ptuj.

Dr. Rose balzam | Praško domačo mazilo

za želodec

iz lekarne B. FRAGNER-ja v Pragi

je že več kakor 30 let občno znano domačo zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in milo odvajajočega učinka. Prebavljanje se pri rednem uporabljanju istega sredstva okrepuje in obdržuje v pravem teku.

Velika steklenica 2 K, mala 1 K.

➡ Po pošti razpošilja se vsak dan. ⚡

Proti vpošiljavi K 2-56 se pošlje velika steklenica in za K 1-50 mala steklenica na vse postaje avstro-ogerske monarhije poštne prosto.

VARILO! Vsi deli anbalaze imajo zraven stojajo postavno deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga:

lekarna B. Fragnerja v Pragi, c. in kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“
Praga, Malá Strana, ogel Nerudove ulice.

Razpošilja se vsaki dan. — Zaloga po lekarnah v Avstro-Oggerskem, potem v Ptuj v lekarnah g. Ignacija Behrbalk in g. Hans Molitor-a.

Najizbornejše, pripoznane izvrstne

jeklene pluge, na 1-, 2-, 3- in 4-rezila,
Travniske, za mah, členaste in poprečne (diagonal) brane,

kolčaste in gladke jeklenploščnaste poljske valjarje

Sejalne stroje „Agricola“,

stroje za kositi

travo, deteljo in žito,

grablje za seno in žetev, grablje za seno obračati.

Patentovane aparate za sušenje sadja, zelenjave i. t. d.

Preše za vino in sadje, kakor za vse druge potrebe, sadne in grozdne mline,

grozdni rablači,

➡ **stroje za rezanico** ⚡

s patentovanimi valjarji (Ringschmierlager) z najložjim tekom in se prihrani 40% moči.

Mline za šrot,

ribežne za repo,

prenošajoče

peči za štedilne kotle,

soparnike za klajo (futer.)

● Mlatilnice ●

s patentovanimi valjčnimi Ringschmierlagern za

ročno privlačno (göpel)

in

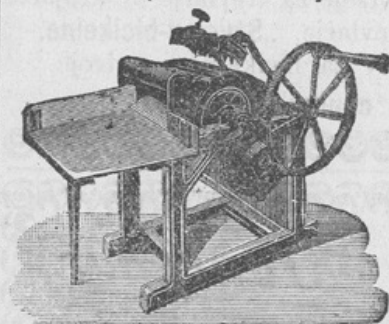
parno silo.

Napravo prenašalnih sil

(Göpelwerke)

za vpregati 1 do 6 voznihi živalij.

Najnovejše žitne čistilnice, trijerji za koruzo ribati.

Samedelujoče patentovane trtne škropilnice „**Syphonia**“
Preše za mrvo in slamo za ročno silo, štabilne in prevozne, kakor tudi vse druge poljedelske stroje izdeljuje in razpošilja po najnovejši konstrukciji

Ph. Mayfarth & Co.

C. kr. edino priv. tovarne kmetijskih strojev, livarna in fužina na par. Vstavljeno 1872. na Dunaju III, 750 delavcev.

Taborstrasse števil. 71.

Odlikovana z nad 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi medaljami na vseh vočjih razstavah.

Obširne cenike in mnogoštevilna priznanska pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se iščejo.